

ПРОБЛЕМАТИКА ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ З ДИСЦИПЛІНИ «ФІЗИЧНЕ ВИХОВАННЯ»

*Зелененко Н.О., Ільницька Г.С., Невелика А.В.
Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна*

Анотація. В наш час дистанційне навчання здобувачів вищої освіти з використанням електронних засобів та мережі Інтернет набуває все більшої популярності. Тому це питання набуло широкого вивчення. Враховуючи всі переваги дистанційного навчання, не можна не розглядати й певні перешкоди при викладанні дисципліни «Фізичне виховання».

Ключові слова: дистанційне виховання, фізичне виховання, інформаційні технології.

Вступ. Сьогодення можна назвати ерою спілкування, трансферу інформації та знань. Це ера інформаційних технологій та телекомунікацій. Активний розвиток інформаційно-комунікаційних технологій можна спостерігати і в сфері освіти. Саме тому дистанційне навчання ввійшло в ХХІ століття як найефективніша система підготовки і безперервної підтримки високого кваліфікаційного рівня фахівців. Доступність комп'ютерів і Інтернету роблять поширення дистанційного навчання ще простіше й швидше. У «Концепції розвитку дистанційної освіти в Україні» від 20 грудня 2000 р. дистанційне навчання визначали як «сукупність технологій, що забезпечують доставку тим, хто навчається, основного обсягу досліджуваного матеріалу; інтерактивна взаємодія студентів і викладачів у процесі навчання, надання студентам можливості самостійної роботи з освоєння досліджуваного матеріалу, а також у процесі навчання» [3].

Серед переваг дистанційного навчання безперечно можна виділити: можливість навчатися у будь-який час; можливість навчатися в будь-якому місці; навчання без відриву від основної діяльності; можливість навчатися у своєму темпі; доступність навчальних матеріалів; мобільність (зв'язок з викладачами,

репетиторами здійснюється різними способами: як on-line, так і off-line); навчання в спокійній обстановці; індивідуальний підхід; дистанційна освіта дешевша; зручність для викладача.

Але разом з тим, дистанційне навчання не позбавлене і ряду недоліків: необхідна сильна мотивація; проблема ідентифікації студента; дистанційна освіта не підходить для розвитку комунікабельності; нестача практичних вмінь та навиків. Досить проблемно якісно організувати дистанційне навчання за напрямками підготовки та спеціальностями, на яких передбачена велика кількість практичних занять [1].

Мета дослідження. Метою дослідження є стан дистанційного навчання з дисципліни «Фізичне виховання». Аналіз застосування технологій дистанційного навчання на сучасному етапі розвитку освіти та визначення особливостей використання засобів дистанційного навчання під час викладання дисципліни «Фізичне виховання».

Матеріали та методи. У дослідженні приймали участь студенти денного відділення, що вимушено знаходились на дистанційному навчанні. Методи дослідження: аналіз літературних

та Інтернет джерел, педагогічне спостереження.

Отримані результати. Перед дисципліною «Фізичне виховання», поставлені певні цілі та задачі, серед основних такі як: формування системи знань з фізичної культури та здорового способу життя, необхідних у процесі життєдіяльності, навчанні, роботі; оволодіння практичними вміннями та навичками з видів спорту; набуття фонду рухових умінь і навичок, забезпечення професійно-прикладної фізичної підготовки; зміцнення здоров'я, сприяння правильному всебічному розвитку організму; профілактика захворювань, формування розуміння ролі фізичної культури в розвитку. Важливим є формування мотиваційно-ціннісного ставлення до занять фізичними вправами, самовиховання та формування потреби в регулярних заняттях, а також удосконалення психофізичних можливостей, якостей і властивостей у студентів [4].

Зважаючи на специфіку викладання дисципліни, при дистанційному навчанні виникають певні проблеми. Формування теоретичних знань у студентів не викликає ніяких труднощів, чого не можна сказати про практичні заняття, які становлять основну частину дисципліни.

Основною причиною є відсутність належного місця для занять фізичними вправами і це певним чином унеможливує проведення занять за обраним видом спорту (так званою спеціалізацією). Надання комплексів вправ за видами спорту, відеороликів та відео-уроків, рекомендацій щодо використання наявного інвентарю (за відсутності потрібного) і, головне, рекомендацій щодо самоконтролю студентів за станом здоров'я при заняттях фізичними вправами, певним чином мотивує студентів до занять і дозволяє їм отримувати професійну підтримку з боку викладача.

Але слід також враховувати, що професія викладача (за О.Є. Клімовим) [2] відноситься до типу «Людина-Людина» і

передбачає тісну взаємодію між людьми (студент-викладач). Викладач з фізичного виховання ще й певним чином виконує функції тренера, який в першу чергу є авторитетом для студента і тим самим мотивує його до занять та здорового способу життя в цілому. При безпосередньому контакті на заняттях, викладач має можливість надавати рекомендації щодо виконання вправ та виправляти можливі помилки, а також своїм прикладом показати правильне виконання вправ. При дистанційному навчанні цей аспект викладання також не виконується в повному обсязі.

Серед недоліків дистанційного викладання дисципліни «Фізичне виховання» також є певні проблеми, пов'язані з технічним забезпеченням як студентів, так і викладачів.

Висновки. Дистанційна освіта є актуальним і перспективним явищем в наш час для системи вищої освіти України. Але для викладання дисципліни «Фізичне виховання» на сьогоднішній день існують перешкоди для її впровадження. Можливе поєднання елементів дистанційного з традиційними формами навчання стало би певним рішенням виявлених недоліків. І, звичайно, необхідно і надалі вести роботу в цьому напрямку, для пошуку найбільш оптимальних форм та методів дистанційного викладання дисципліни «Фізичне виховання».

Список літератури:

1. Волов, В.Т., Четыркова, Л.Б., Волова, Н.Ю. Дистанционное образование: истоки, проблемы, перспективы [Текст] - Самара, 2000. – 343 с.
2. Климов Е.А. Индивидуальный стиль деятельности. – Казань, 1969. – 278 с.
3. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні. – Затверджено Постановою МОН України 20 грудня 2000 р. – К.: НТУ «КПІ», 2000. – 12 с.
4. Марченко О. Формування фізичної культури студентів у процесі навчання у вищих навчальних закладах // Теорія і практика фізичного виховання і спорту. 2008. №2. С. 83–84.